

Publicerad 2016-12-05 17:43 av Elisabeth Nilsson

2016 års antologi

Till Tändstickspojken, som satte mitt hjärta i brand

För alltid förlorad, när våra ögon möttes första gången. Du tände kärleken jag saknat. Utan att söka mötte jag dig. Du tog mig till din. Som jag tog dig till min. Jämlika i verklighet som i fantasi ger vi varandra allt. Det som ingen tidigare haft. Våra själar speglar sig i varandra.

Våra röster sjunger säregna sånger. Aldrig tidigare sjungna. Tecknar bisarra bilder som dolts i skuggor. Sanningar står belysta i ljus. Till fullo kända. Ingenting av vårt förflutna behöver gömmas. Vi är två människor, blivit till en.

Våra kroppar fann varandra. Likt en saknad pusselbit. Händer ritade kartor av vällust på hudens landskap. Märkte ut platser där ingen tidigare varit. Hemliga ställen, bara för oss.

Glädje och sorg delar vi lika. Orden skrattar och gråter i livets berg och dalbana. I tankarna går vi i varandras fotspår. Lyssnar på det ohörda som gömmer sig bakom ordens tystnad. Klär oss i tröstens trygga filt.

I våra hjärtan bor drömmar om oss. Längtan vandrar i rymdens sfär. Strör stjärnor till bro över kobbar och skär. För kärlek som törstar och hungrar i drömmens saga. En eld som brinner med evig låga.

Heta kyssar

från din kvinna

P.S : Amor vincit omnia

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Elisabeth Nilsson med Poeter.se id #33406 innehar upphovsrätten